

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang

7. august 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 278/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 278/02 Sag C-459/20, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Thailandsk mor til et mindreårigt nederlandsk barn): Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 — X mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — artikel 20 TEUF — retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — en medlemsstats afgørelse om afslag på ophold til en tredjelandsstatsborger, der er forælder til et mindreårigt barn, som er statsborger i denne medlemsstat — barn, der befinder sig uden for Den Europæiske Unions område, og som aldrig har haft ophold på dennes område) 2

2023/C 278/03 Forenede sager C-6/21 P og C-16/21 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. juni 2023 — Forbundsrepublikken Tyskland (C-6/21 P) og Republikken Estland (C-16/21 P) mod Pharma Mar SA og Europa-Kommissionen (Appel — folkesundhed — humanmedicinske lægemidler — forordning (EF) nr. 726/2004 — afslag på markedsføringstilladelse for et humanmedicinsk lægemiddel — Aplidin — plitidepsin — Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) — upartiskhed hos eksperter fra en videnskabelig rådgivende gruppe — Det Europæiske Lægemiddelagenturs politik for behandling af konkurrerende interesser hos medlemmerne af de videnskabelige udvalg og eksperter — begrebet »lægemiddelvirksomhed« — rækkevidden af undtagelsen til fordel for »forskningsinstitutter« — begrebet »rivaliserende produkter«) 3

2023/C 278/04	Sag C-427/21, ALB FILS KLINIKEN: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2023 — LD mod ALB FILS Kliniken GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — vikararbejde — direktiv 2008/104/EF — artikel 1 — anvendelsesområde — begrebet »midlertidig udsendelse« — overførsel af en arbejdstagers opgaver fra dennes arbejdsgiver til en tredjepartsvirksomhed — permanent udsendelse af denne arbejdstager med opretholdelse af vedkommendes oprindelige arbejdsaftale)	3
2023/C 278/05	Sag C-513/21 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 — DI mod Den Europæiske Centralbank (Appel — personalesag — ansatte i Den Europæiske Centralbank (ECB) — ansættelsesvilkår — disciplinærsag — den kompetente myndighed — bemyndigelse — retssikkerhed — forældelse af disciplinærsagen — uskyldsformodning — straffesag — urigtig gengivelse — foreligger ikke)	4
2023/C 278/06	Sag C-579/21, Pankki S: Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Itä-Suomen hallinto-oikeus — Finland) — Sag anlagt af J.M. (Præjudiciel forelæggelse — behandling af personoplysninger — forordning (EU) 2016/679 — artikel 4 og 15 — omfanget af retten til indsigt i den i artikel 15 omhandlede information — oplysninger i logfiler, der genereres af et behandlingssystem (log data) — artikel 4 — begrebet »personoplysninger« — begrebet »modtagere« — tidsmæssig anvendelse)	5
2023/C 278/07	Sag C-660/21, K.B. og F.S. (Prøvelse ex officio på det strafferetlige område): Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône — Frankrig) — straffesag mod K.B. og F.S. (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2012/13/EU — artikel 3 og 4 — de kompetente myndigheders forpligtelse til straks at underrette mistænkte og tiltalte personer om deres ret til ikke at udtale sig — art. 8, stk. 2 — ret til at påberåbe sig tilsidesættelsen af denne forpligtelse — national lovgivning, der forbyder den ret, der påkender sagens realitet, at prøve en sådan tilsidesættelse ex officio — artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	6
2023/C 278/08	Forenede sager C- 711/21 og C-712/21, État belge (Omstændigheder, der er indtruffet senere end afgørelsen om tilbagesendelse) m.fl.: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. juni 2023 — XXX (C-711/21) og XXX (C-712/21) mod État belge, ved Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — antagelse til realitetsbehandling — fortsat søgsmålsinteresse i tvisten i hovedsagen — den forelæggende rets forpligtelse til efterprøvelse)	6
2023/C 278/09	Sag C-818/21 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. juni 2023 — YG mod Europa-Kommissionen (Appel — personalesager — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2019 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 — artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union — sammenligning af fortjenester — urigtig gengivelse af beviserne — manglende hensyntagen til og urigtig gengivelse af de anbringender, der blev fremsat i stævningen i første instans — tilsidesættelse af retten til forsvar — tilsidesættelse af begrundelsespligten)	7
2023/C 278/10	Sag C-823/21: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. juni 2023 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — politikker for grænsekontrol, asyl og indvandring — procedurer for tildeling af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 6 — faktisk adgang — indgivelse af en ansøgning — national lovgivning, der fastsætter administrative skridt, som skal foretages forinden uden for medlemsstatens område — hensyn til den offentlige sundhed)	7
2023/C 278/11	Sag C-833/21, Endesa Generación: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional — Spanien) — Endesa Generación SAU mod Tribunal Económico Administrativo Central (Præjudiciel forelæggelse — beskatning af energiprodukter og elektricitet — direktiv 2003/96/EF — artikel 14, stk. 1, litra a) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet — undtagelse — beskatning af energiprodukter af »miljøpolitiske hensyn« — rækkevidde)	8

2023/C 278/12	Sag C-24/22, PR Pet: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2023 — PR Pet BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse – fælles toltarif – tarifiering af varer – kombineret nomenklatur – pos. 9403 – varer, der består af en struktur, og som er beregnet til katte og benævnt »kradsetræer til katte« – varer bestående af forskellige materialer – gennemførelsesforordning (EU) nr. 1229/2013 og (EU) nr. 350/2014)	9
2023/C 278/13	Sag C-163/22 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. juni 2023 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. w likwidacji mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen (Appel – statsstøtte – lufthavnsinfrastruktur – offentlig finansiering til Gdynia-Kosakowo-lufthavnen – afgørelse, hvorved støtte erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – identifikation af fordelene og fastsættelse af det beløb, der skal tilbagebetales – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, princippet om god forvaltningsskik og princippet om loyalt samarbejde – sagsøgernes proceduremæssige rettigheder)	9
2023/C 278/14	Sag C-258/22, H Lebensversicherung: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2023 — Finanzamt Hannover-Nord mod H Lebensversicherung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – artikel 63 TEUF – erhvervsskat – beregningsgrundlaget for denne skat – nærmere bestemmelser for beregningen – udbytte fra kapitalandele på mindre end 10 % af kapitalen i hjemmehørende og ikke-hjemmehørende kapitalselskaber – medtagelse i beskatningsgrundlaget for erhvervsskatten – tidspunkt for medtagelse – forskellig behandling – restriktion – foreligger ikke)	10
2023/C 278/15	Sag C-259/22 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. juni 2023 — Arysta LifeScience Great Britain Ltd mod Europa-Kommissionen og Taminco BVBA (Appel – plantebeskyttelsesmidler – aktivstof – forordning (EF) nr. 1107/2009 – artikel 4, stk. 5 – artikel 14, stk. 1 – artikel 20, stk. 1 – gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – artikel 12, stk. 3 – artikel 14, stk. 1 – ikkefornylelse af godkendelsen af aktivstoffet thiram med henblik på markedsføring – ret til forsvar – forsigtighedsprincip – ligebehandling)	11
2023/C 278/16	Sag C-268/22, VITOL: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) — Vitol SA mod Belgische Staat (»Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – beskyttelse mod dumping – importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien – gyldigheden af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagen har ikke anlagt et annullationssøgsmål – importør – konstatering af dumping – faktorer, der skal tages i betragtning«)	11
2023/C 278/17	Sag C-720/22 P: Appel iværksat den 23. november 2022 af QN til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-179/21, QN mod Kommissionen	12
2023/C 278/18	Sag C-38/23 P: Appel iværksat den 25. januar 2023 af Grupa »Lew« S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 8. november 2022 i sag T-671/21 — Grupa »Lew« S.A. mod EUIPO	12
2023/C 278/19	Sag C-77/23 P: Appel iværksat den 13. februar 2023 af Haskovo Chamber of Commerce and Industry til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-526/20 — Devin mod EUIPO — Haskovo Chamber of Commerce and Industry	12
2023/C 278/20	Sag C-168/23, Prysmian Cabluri și Sisteme: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Olt (Rumænien) den 17. marts 2023 — Prysmian Cabluri și Sisteme SA mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Direcția Regională Vamală Craiova, Autoritatea Vamală Română og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	13
2023/C 278/21	Sag C-176/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Specializat Mureș (Rumænien) den 21. marts 2023 — UG mod SC Raiffeisen Bank SA	14

2023/C 278/22	Sag C-178/23, ERB New Europe Funding II: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Mureş (Rumænien) den 21. marts 2023 — ERB New Europe Funding II mod YI	15
2023/C 278/23	Sag C-199/23 P: Appel iværksat den 27. marts 2023 af Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. januar 2023 i sag T-703/21 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa mod EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ)	15
2023/C 278/24	Sag C-266/23: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 26. april 2023 — A. S.A. mod Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy	16
2023/C 278/25	Sag C-283/23, Marhon: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 2. maj 2023 — FB og JL mod Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen	16
2023/C 278/26	Sag C-333/23, Habonov: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 26. maj 2023 — GM mod Forbundsrepublikken Tyskland	17
Retten		
2023/C 278/27	Sag T-752/20: Rettens dom af 28. juni 2023 — IMG mod Kommissionen (Ansvar uden for kontraktforhold – OLAF's undersøgelser – læk til pressen – økonomisk og ikke-økonomisk skade – årsagsforbindelse – ansvar for presselæk – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – juridiske udtalelsers fortrolighed)	18
2023/C 278/28	Sag T-131/21: Rettens dom af 21. juni 2023 — Região Autónoma da Madeira mod Kommissionen [Statsstøtte – støtteordning gennemført af Portugal – Madeira-frizonen – afgørelse, hvorved det fastslås, at ordningen er uforenelig med afgørelse C(2007) 3037 endelig og C(2013) 4043 final, hvorved denne ordning erklæres uforenelig med det indre marked, og der pålægges tilbagesøgning af den støtte, der er udbetalt i henhold hertil – annulationssøgsmål – søgsmålskompetence – antagelse til realitetsbehandling – begrebet »statsstøtte« – eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning (EU) 2015/1589 – tilbagesøgning – berettiget forventning – retssikkerhed – princippet om god forvaltningsskik – absolut umulighed for gennemførelsen – forældelse – artikel 17 i forordning 2015/1589]	18
2023/C 278/29	Sag T-207/21: Rettens dom af 28. juni 2023 — Polynt mod ECHA (REACH – vurdering af stoffer – hexahydro-4-methylphthalisyreanhydrid – ECHA's afgørelse, som pålægger udførelse af et eller flere yderligere forsøg – artikel 40 i forordning (EF) nr. 1907/2006 – klage indgivet til Klageudvalget – retlig fejl)	19
2023/C 278/30	Sag T-239/21: Rettens dom af 28. juni 2023 — Dana Astra mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listerne over berørte personer, enheder og organer – urigtigt skøn)	19
2023/C 278/31	Sag T-326/21: Domstolens dom af 21. juni 2023 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen (»Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – gennemførelsesforordning (EU) 2021/546 – indførelse af en endelig antidumpingtold – artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 – definition af den pågældende vare – fastsættelse af den normale værdi – artikel 2, stk. 6a, i forordning nr. 2016/1036 – rapport, hvori det konstateres, at der foreligger væsentlige fordrejninger i eksportlandet – bevisbyrde – anvendelse af et repræsentativt land – artikel 3, stk. 1, 2, 3, 5 og 6, i forordning 2016/1036 – skade – økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation – ret til forsvar – princippet om god forvaltningsskik)	20
2023/C 278/32	Sag T-327/22: Rettens kendelse af 19. juni 2023 — PS mod EU-Udenrigstjenesten (Personalesag – kontraktansatte – ændring af tjenestestedet – tillægskontrakt til ansættelseskontrakten – rent bekræftende retsakt – afvisning)	21
2023/C 278/33	Sag T-628/22: Rettens kendelse af 21. juni 2023 — Repasi mod Kommissionen (Annulationssøgsmål – miljø – delegeret forordning (EU) 2022/1214 – taksonomi – økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas og atomenergi – omfattet af bæredygtige økonomiske aktiviteter – parlamentsmedlem – ikke umiddelbart berørt – afvisning)	22

2023/C 278/34	Sag T-771/22: Rettens kendelse af 20. juni 2023 — NO mod Kommissionen (Annulationsøgsmål – statsstøtte – det irske retsvæsen – betaling af salær til en klients tidligere solicitor af klientens nye solicitor – afvisning af en klage – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – statsmidler – delvist åbenbart afvisningsgrundlag – søgsmålet delvist åbenbart ugrundet)	22
2023/C 278/35	Sag T-291/23: Sag anlagt den 24. maj 2023 — Sber mod Afviklingsinstansen	23
2023/C 278/36	Sag T-326/23: Sag anlagt den 15 juni 2023 — D'Agostino mod ECB	24
2023/C 278/37	Sag T-342/23: Sag anlagt den 16. juni 2023 — Aquind mod ACER	26
2023/C 278/38	Sag T-343/23: Sag anlagt den 23. juni 2023 — Katjes Fassin mod EUIPO (Beyond Chocolate)	27
2023/C 278/39	Sag T-346/23: Sag anlagt den 22. juni 2023 — Finastra International mod EUIPO — Fenestrae (FINASTRA)	28
2023/C 278/40	Sag T-347/23: Sag anlagt den 26. juni 2023 — EvivaMed Distribution mod EUIPO — Galenica (VIVORA)	29
2023/C 278/41	Sag T-611/22: Rettens kendelse af 20. juni 2023 — Marico mod EUIPO — Regal Impex (SAFFOLA)	29

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 278/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 271 af 31.7.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 261 af 24.7.2023

EUT C 252 af 17.7.2023

EUT C 235 af 3.7.2023

EUT C 223 af 26.6.2023

EUT C 216 af 19.6.2023

EUT C 205 af 12.6.2023

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 — X mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederlandene)

(Sag C-459/20 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Thailandsk mor til et mindreårigt nederlandsk barn))

(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – artikel 20 TEUF – retten til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område – en medlemsstats afgørelse om afslag på ophold til en tredjelandstatsborger, der er forælder til et mindreårigt barn, som er statsborger i denne medlemsstat – barn, der befinder sig uden for Den Europæiske Unions område, og som aldrig har haft ophold på dennes område)

(2023/C 278/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Konklusion

- 1) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at den omstændighed, at et mindreårigt barn, der er borger i Den Europæiske Union, og som er statsborger i en medlemsstat, siden sin fødsel har boet uden for denne medlemsstats område og aldrig har opholdt sig på Unionens område, ikke udelukker, at en af barnets forældre, der er tredjelandstatsborger, og som dette barn er afhængigt af, kan indrømmes en afledt opholdsret på grundlag af den nævnte artikel, forudsat at det godtgøres, at barnet i selskab med denne forælder vil rejse ind i og opholde sig på den medlemsstats område, hvor det er statsborger.
- 2) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at en medlemsstat, som har modtaget en ansøgning om afledt opholdsret fra en tredjelandstatsborger, hvis mindreårige barn, der er borger i Den Europæiske Union, og som er statsborger i denne medlemsstat, er afhængigt af den pågældende og siden sin fødsel har boet i dette tredjeland uden nogensinde at have opholdt sig på Unionens område, ikke kan afslå denne ansøgning med den begrundelse, at den flytning til nævnte medlemsstat, som barnets udøvelse af sine rettigheder som unionsborger forudsætter, ikke er i barnets reelle eller sandsynlige interesse.
- 3) Artikel 20 TEUF skal fortolkes således, at med henblik på at vurdere, om et mindreårigt barn, der er borger i Den Europæiske Union, er afhængigt af sin forælder, som er tredjelandstatsborger, er den pågældende medlemsstat forpligtet til at tage hensyn til samtlige relevante omstændigheder, uden at det i denne henseende kan anses for afgørende omstændigheder, at den forælder, der er tredjelandstatsborger, ikke altid har varetaget den daglige omsorg for barnet, men nu har eneforældremyndigheden over barnet, eller at den anden forælder, som er unionsborger, kan påtage sig det daglige og faktiske ansvar for barnet.

⁽¹⁾ EUT C 443 af 21.12.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. juni 2023 — Forbundsrepublikken Tyskland (C-6/21 P) og Republikken Estland (C-16/21 P) mod Pharma Mar SA og Europa-Kommissionen

(Forenede sager C-6/21 P og C-16/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – folkesundhed – humanmedicinske lægemidler – forordning (EF) nr. 726/2004 – afslag på markedsføringstilladelse for et humanmedicinsk lægemiddel – Aplidin – plitidepsin – Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) – upartiskhed hos eksperter fra en videnskabelig rådgivende gruppe – Det Europæiske Lægemiddelagents politisk for behandling af konkurrerende interesser hos medlemmerne af de videnskabelige udvalg og eksperter – begrebet »lægemiddelvirksomhed« – rækkevidden af undtagelsen til fordel for »forskningsinstitutter« – begrebet »rivaliserende produkter«)

(2023/C 278/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved J. Möller og S. Heimerl, derefter ved J. Möller og P.-L. Krüger, som befuldmægtigede) (C-6/21 P) og Republikken Estland (ved N. Grünberg, som befuldmægtiget) (C-16/21 P)

De andre parter i appelsagen: Pharma Mar SA (ved avvocati M. Merola og V. Salvatore) og Europa-Kommissionen (ved L. Haasbeek og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren (C-6/21 P): Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, J. Langer og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved S. Drosos, H. Kerr og S. Marino, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte (C-16/21 P): Forbundsrepublikken Tyskland (først ved J. Möller og S. Heimerl, derefter ved J. Möller og D. Klebs, og endelig ved J. Möller og P.-L. Krüger, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, J. Langer og C.S. Schillemans, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (ved S. Drosos, H. Kerr og S. Marino, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 28. oktober 2020, Pharma Mar mod Kommissionen (T-594/18, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:512), ophæves.
- 2) Sag T-594/18 hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 29.3.2021.
EUT C 148 af 26.4.2021.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2023 — LD mod ALB FILS Kliniken GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-427/21 ⁽¹⁾, ALB FILS KLINIKEN)

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – vikararbejde – direktiv 2008/104/EF – artikel 1 – anvendelsesområde – begrebet »midlertidig udsendelse« – overførsel af en arbejdstagers opgaver fra dennes arbejdsgiver til en tredjepartsvirksomhed – permanent udsendelse af denne arbejdstager med opretholdelse af vedkommendes oprindelige arbejdsaftale)

(2023/C 278/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LD

Sagsøgt: ALB FILS Kliniken GmbH

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde, sammenholdt med dette direktivs artikel 3, stk. 1, litra b)-e),

skal fortolkes således, at

dette direktiv ikke finder anvendelse på en situation, hvor de opgaver, som udføres af en arbejdstager, for det første endeligt overføres af dennes arbejdsgiver til en tredjepartsvirksomhed, og hvor denne arbejdstager, hvis ansættelsesforhold med arbejdsgiveren opretholdes som følge af arbejdstagerens benyttelse af sin ret til at rejse indsigelse mod overførslen af ansættelsesforholdet til denne tredjepartsvirksomhed, for det andet på arbejdsgiverens forlangende kan pålægges permanent at udføre arbejdsydelsen i henhold til ansættelseskontrakten hos tredjepartsvirksomheden og i denne forbindelse både fagligt og organisatorisk være underlagt tredjepartsvirksomhedens instruktionsbeføjelse.

⁽¹⁾ EUT C 452 af 8.11.2021.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 — DI mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-513/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Centralbank (ECB) – ansættelsesvilkår – disciplinærsag – den kompetente myndighed – bemyndigelse – retssikkerhed – forældelse af disciplinærsagen – uskyldsformodning – straffesag – urigtig gengivelse – foreligger ikke)

(2023/C 278/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DI (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appellsagen: Den Europæiske Centralbank (ved: F. von Lindeiner, F. Malfrère og M. Van Hoecke, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt B. Wägenbaur)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) DI bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Centralbank afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022..

Domstolens dom (Første Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Itä-Suomen hallinto-oikeus — Finland) — Sag anlagt af J.M.

(Sag C-579/21 ⁽¹⁾, Pankki S)

(Præjudiciel forelæggelse – behandling af personoplysninger – forordning (EU) 2016/679 – artikel 4 og 15 – omfanget af retten til indsigt i den i artikel 15 omhandlede information – oplysninger i logfiler, der genereres af et behandlingssystem (log data) – artikel 4 – begrebet »personoplysninger« – begrebet »modtagere« – tidsmæssig anvendelse)

(2023/C 278/06)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.M.

Procesdeltager: Apulaistietosuoja-valtuutettu og Pankki S

Konklusion

- 1) Artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), sammenholdt med denne forordnings artikel 99, stk. 2,

skal fortolkes således, at

bestemmelsen finder anvendelse på en anmodning om indsigt i information som den, der er omhandlet i denne bestemmelse, når de behandlingsaktiviteter, som anmodningen vedrører, blev udført inden anvendelsesdatoen for nævnte forordning, men hvor anmodningen først blev indleveret efter denne dato.

- 2) Artikel 15, stk. 1, i forordning 2016/679

skal fortolkes således, at

information vedrørende søgninger i en persons personoplysninger og vedrørende datoerne for og formålet med disse søgninger udgør information, som den berørte person i henhold til denne bestemmelse har ret til at få fra den dataansvarlige. Denne bestemmelse foreskriver derimod ikke en sådan ret for så vidt angår information om identiteten på de af den dataansvarliges ansatte, som har foretaget søgningerne under den dataansvarliges ledelse og efter instruks fra vedkommende, medmindre denne information er nødvendig for, at den registrerede effektivt kan udøve sine rettigheder i henhold til denne forordning, og forudsat at de ansattes rettigheder og frihedsrettigheder iagttages.

- 3) Artikel 15, stk. 1, i forordning 2016/679

skal fortolkes således, at

den omstændighed dels, at den dataansvarlige driver reguleret bankvirksomhed, dels at den person, hvis personoplysninger er blevet behandlet i vedkommendes egenskab af den dataansvarliges kunde, ligeledes har arbejdet for den nævnte dataansvarlige, principielt ikke er relevant for omfanget af den rettighed, som den pågældende person har i henhold til denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 481 af 29.11.2021.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône — Frankrig) — straffesag mod K.B. og F.S.

[Sag C-660/21 ⁽¹⁾, K.B. og F.S. (Prøvelse ex officio på det strafferetlige område)]

(Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – artikel 3 og 4 – de kompetente myndigheders forpligtelse til straks at underrette mistænkte og tiltalte personer om deres ret til ikke at udtale sig – art. 8, stk. 2 – ret til at påberåbe sig tilsidesættelsen af denne forpligtelse – national lovgivning, der forbyder den ret, der påkender sagens realitet, at prøve en sådan tilsidesættelse ex officio – artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2023/C 278/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône

Tiltalte i straffesagen

K.B. og F.S.

Konklusion

Artikel 3 og 4 samt artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager, sammenholdt med artikel 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

disse bestemmelser ikke er til hinder for en national lovgivning, der forbyder den ret, der skal påkende sagens realitet, og som træffer afgørelse i straffesagen, ex officio med henblik på at erklære proceduren ugyldig at fastslå en tilsidesættelse af den forpligtelse, der påhviler de kompetente myndigheder i henhold til nævnte artikel 3 og 4, til straks at underrette mistænkte eller tiltalte personer om deres ret til ikke at udtale sig, når de pågældende ikke er blevet frataget muligheden for konkret og effektivt at få adgang til advokatbistand i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen, om fornødent ved at søge retshjælp på de betingelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordrer, og når de — ligesom i givet fald deres advokat — har haft ret til aktindsigt i deres sagsakter og til at påberåbe sig denne tilsidesættelse inden for en rimelig frist i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/13.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 17.1.2022.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. juni 2023 — XXX (C-711/21) og XXX (C-712/21) mod État belge, ved Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Forenede sager C- 711/21 og C-712/21 ⁽¹⁾, État belge (Omstændigheder, der er indtruffet senere end afgørelsen om tilbagesendelse) m.fl.)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 267 TEUF – antagelse til realitetsbehandling – fortsat søgsmålsinteresse i tvisten i hovedsagen – den forelæggende rets forpligtelse til efterprøvelse)

(2023/C 278/08)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: XXX (C-711/21) og XXX (C-712/21)

Sagsøgt: État belge, ved Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (statssekretæren for asyl og migration)

Konklusion

Anmodningerne om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Belgien) ved afgørelser af 4. november 2021 kan ikke antages til realitetsbehandling.

⁽¹⁾ EUT C 64 af 7.2.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. juni 2023 — YG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-818/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesager – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 – artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – sammenligning af fortjenester – urigtig gengivelse af beviserne – manglende hensyntagen til og urigtig gengivelse af de anbringender, der blev fremsat i stævningen i første instans – tilsidesættelse af retten til forsvar – tilsidesættelse af begrundelsespligten)

(2023/C 278/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: YG (ved avocats A. Champetier og S. Rodrigues)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Radu Bouyon og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) YG bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 10.5.2022.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. juni 2023 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-823/21) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – politikker for grænsekontrol, asyl og indvandring – procedurer for tildeling af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 6 – faktisk adgang – indgivelse af en ansøgning – national lovgivning, der fastsætter administrative skridt, som skal foretages forinden uden for medlemsstatens område – hensyn til den offentlige sundhed)

(2023/C 278/10)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Azéma, L. Grønfeldt, A. Tokár og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér og M.M. Tátrai, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Ungarn har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler medlemsstaten i medfør af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, idet den gør muligheden for, at visse tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som befinder sig på Ungarns område eller ved denne medlemsstats grænser, kan indgive en ansøgning om international beskyttelse, betinget af en forudgående indgivelse af en hensigtsserklæring til en ungarsk ambassade beliggende i et tredjeland og af tildelingen af et rejsedokument, der gør det muligt for dem at rejse ind på ungarsk område.
- 2) Ungarn bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Europa-Kommissionen.

(¹) EUT C 128 af 21.3.2022.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Nacional — Spanien) — Endesa Generación SAU mod Tribunal Económico Administrativo Central

(Sag C-833/21 (¹), Endesa Generación)

(Præjudiciel forelæggelse – beskatning af energiprodukter og elektricitet – direktiv 2003/96/EF – artikel 14, stk. 1, litra a) – fritagelse for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet – undtagelse – beskatning af energiprodukter af »miljøpolitiske hensyn« – rækkevidde)

(2023/C 278/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Hovedsagens genstand

Sagsøger: Endesa Generación SAU

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Central

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, litra a), andet punktum, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet

skal fortolkes således, at

en national lovgivning, der bestemmer, at der pålægges afgift på kul, der bruges til produktion af elektricitet, opfylder den i denne bestemmelse indeholdte betingelse om, at afgiften skal være indført »af miljøpolitiske hensyn«, såfremt der består en direkte forbindelse mellem anvendelsen af indtægterne fra og formålet med den pågældende afgift, eller såfremt denne afgift, uden at forfølge et rent budgetmæssigt formål, for så vidt angår dens struktur, herunder beregningsgrundlaget eller afgiftssatsen, er udformet på en sådan måde, at den påvirker de afgiftspligtiges adfærd i en retning, der gør det muligt at sikre en bedre miljøbeskyttelse.

(¹) EUT C 138 af 28.3.2022

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2023 — PR Pet BV mod Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Noord-Holland — Nederlandene)

(Sag C-24/22 ⁽¹⁾, PR Pet)

(Præjudiciel forelæggelse – fælles toldtarif – tarifiering af varer – kombineret nomenklatur – pos. 9403 – varer, der består af en struktur, og som er beregnet til katte og benævnt »kradsetræer til katte« – varer bestående af forskellige materialer – gennemførelsesforordning (EU) nr. 1229/2013 og (EU) nr. 350/2014)

(2023/C 278/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Noord-Holland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PR Pet BV

Sagsøgt: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i den affattelse af bilaget, som følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1821 af 6. oktober 2016,

skal fortolkes således, at

en vare, der er benævnt »kradsetræ til katte«, og som består af en struktur, der er beklædt med forskellige materialer alt efter tilfældet, og som er beregnet til at give katte et sted, der er deres eget, og hvor de bl.a. kan opholde sig, lege og hvæsse deres kløer, ikke henhører under denne nomenklatures pos. 9403. En sådan vare skal tariferes i den position i den nævnte nomenklatur, der svarer til det materiale blandt de materialer, som varen er beklædt med, der udgør den største andel, hvilket det påhviler den forelæggende ret at fastlægge. Såfremt de nævnte materialer udgør lige store andele, skal varen henføres under den position, som har det højeste nummer blandt de positioner, der i lige grad kan komme i betragtning.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 11.4.2022.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 22. juni 2023 — Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. w likwidacji mod Europa-Kommissionen og Republikken Polen

(Sag C-163/22 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – lufthavnsinfrastrukturer – offentlig finansiering til Gdynia-Kosakowo-lufthavnen – afgørelse, hvorved støtte erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt – identifikation af fordelene og fastsættelse af det beløb, der skal tilbagebetales – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet, princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse, princippet om god forvaltningsskik og princippet om loyalt samarbejde – sagsøgernes proceduremæssige rettigheder)

(2023/C 278/13)

Processprog: polsk

Parter

Appellanter: Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. w likwidacji (ved radcowie prawni K. Gruszecka-Spychała og P.K. Rosiak)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, S. Noë og J. Zieliński, som befuldmægtigede), Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Gmina Miasto Gdynia og Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo sp. z o.o. w likwidacji bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 191 af 10.5.2022.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. juni 2023 — Finanzamt Hannover-Nord mod H Lebensversicherung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-258/22 (¹), H Lebensversicherung)

(Præjudiciel forelæggelse – frie kapitalbevægelser – artikel 63 TEUF – erhvervsskat – beregningsgrundlaget for denne skat – nærmere bestemmelser for beregningen – udbytte fra kapitalandele på mindre end 10 % af kapitalen i hjemmehørende og ikke-hjemmehørende kapitalselskaber – medtagelse i beskatningsgrundlaget for erhvervsskatten – tidspunkt for medtagelse – forskellig behandling – restriktion – foreligger ikke)

(2023/C 278/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Hannover-Nord

Sagsøgt: H Lebensversicherung

Konklusion

Artikel 63 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter udbytte fra kapitalandele på mindre end 10 % i ikke-hjemmehørende kapitalselskaber ved beregningen af beskatningsgrundlaget for et selskabs erhvervsskat på ny medregnes i dette beskatningsgrundlag, hvis og i det omfang dette udbytte er blevet fradraget i dette beskatningsgrundlag på et tidligere trin af denne beregning, mens udbytte, der hidrører fra sammenlignelige andele i hjemmehørende kapitalselskaber, fra begyndelsen medregnes i beskatningsgrundlaget uden hverken at skulle fradrages eller følgelig medregnes på ny heri.

(¹) EUT C 284 af 25.7.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. juni 2023 — Arysta LifeScience Great Britain Ltd mod Europa-Kommissionen og Taminco BVBA

(Sag C-259/22 P) ⁽¹⁾

(Appel – plantebeskyttelsesmidler – aktivstof – forordning (EF) nr. 1107/2009 – artikel 4, stk. 5 – artikel 14, stk. 1 – artikel 20, stk. 1 – gennemførelsesforordning (EU) nr. 844/2012 – artikel 12, stk. 3 – artikel 14, stk. 1 – ikkefornyelse af godkendelsen af aktivstoffet thiram med henblik på markedsføring – ret til forsvar – forsigtighedsprincip – ligebehandling)

(2023/C 278/15)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Arysta LifeScience Great Britain Ltd (ved advokat C. Mereu)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Koleva og M. ter Haar, som befuldmægtigede) og Taminco BVBA (ved advokat C. Mereu)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Arysta LifeScience Great Britain Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 7.6.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. juni 2023 (anmodning om præjudiciel afgørelse af Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgien) — Vitol SA mod Belgische Staat

(Sag C-268/22 ⁽¹⁾, VITOL)

(»Præjudiciel forelæggelse – handelspolitik – beskyttelse mod dumping – importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien – gyldigheden af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 – formaliteten – sagsøgeren i hovedsagen har ikke anlagt et annullationssøgsmål – importør – konstatering af dumping – faktorer, der skal tages i betragtning«)

(2023/C 278/16)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Parterne i hovedsagen

Sagsøger: Vitol SA

Sagsøgt: Belgische Staat

Konklusion

Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1578 af 18 september 2017, er ugyldig, for så vidt som den er i strid med de krav, der følger af artikel 2, stk. 5, og artikel 3, stk. 4, 6 og 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af [Den Europæiske Union].

(¹) EUT C 318 af 22.8.2022.

Appel iværksat den 23. november 2022 af QN til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 14. september 2022 i sag T-179/21, QN mod Kommissionen

(Sag C-720/22 P)

(2023/C 278/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: QN (ved avocats N. Flandin og L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Domstolen (Ottende Afdeling) har ved kendelse af 27. juni 2023 forkastet appellen, idet det var åbenbart, at den delvist skulle afvises, delvist savnede grundlag, og pålagt QN at bære sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 25. januar 2023 af Grupa »Lew« S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 8. november 2022 i sag T-671/21 — Grupa »Lew« S.A. mod EUIPO

(Sag C-38/23 P)

(2023/C 278/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Grupa »Lew« S.A. (ved radca prawny A. Korbela, og patentowy M. Besler, Rzecznik)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Lechwerke AG

Den Europæiske Unions Domstol (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 13. juni 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at appellantens bærer sine egne omkostninger

Appel iværksat den 13. februar 2023 af Haskovo Chamber of Commerce and Industry til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 14. december 2022 i sag T-526/20 — Devin mod EUIPO — Haskovo Chamber of Commerce and Industry

(Sag C-77/23 P)

(2023/C 278/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Haskovo Chamber of Commerce and Industry (ved lawyers D. Dimitrova, og I. Pakidanska)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Devin EAD

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 27. juni 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Haskovo Chamber of Commerce and Industry bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Olt (Rumænien) den 17. marts 2023 —
Prysmian Cabluri și Sisteme SA mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală
Regională a Finanțelor Publice Craiova — Direcția Regională Vamală Craiova, Autoritatea Vamală
Română og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor
Contribuabili**

(Sag C-168/23, Prysmian Cabluri și Sisteme)

(2023/C 278/20)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Olt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prysmian Cabluri și Sisteme SA

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova — Direcția Regională Vamală Craiova, Autoritatea Vamală Română og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Præjudicielle spørgsmål

1. Kan en vare, som består af en optisk kerne [core] og af en ydre glaskerne, der er dækket af et indre lag af blødt akrylat og et ydre lag af farvet hårdt akrylat som overtræksmetode (det såkaldte ColourLock), ved fortolkningen af KN i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 (¹), sammenholdt med den udgave af de forklarende bemærkninger til [De Europæiske Fællesskabers] kombinerede nomenklatur, som fandt anvendelse på tidspunktet for Europa-Kommissionens meddelelse af [de forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur] nr. 2007/C 296/02, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 8. december 2007, klassificeres under underposition 8544 70 00 i nævnte nomenklatur?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan de nationale toldmyndigheder ved fortolkningen af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning undlade at tage hensyn til afgørelser fra denne stats toldmyndighed, hvorved der ikke er rejst tvivl om tarifieringen af denne vare under [under] position 8544 70 00, men tage hensyn til gunstige BTO-afgørelser (som sikrer fritagelse for told og moms) vedtaget af andre toldmyndigheder eller af andre EU-medlemsstats retsinstanser om en sådan tarifiering, uden at dette er i strid med princippet om ensartet anvendelse af tarifiering, der fremgår af artikel 28 [TEUF], sammenholdt med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, som er anerkendt af [Domstolen], der henhører under EU-rettens anvendelsesområde?

3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er det ved fortolkningen af artikel 114 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁽²⁾, henset til retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, muligt, at en eventuel mangel på klarhed i de forklarende bemærkninger til De Europæiske Fællesskabers kombinerede nomenklatur i den udgave, der har været i kraft siden Kommissionens meddelelse nr. 2007/C 296/02, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 8. december 2007, og den senere ikrafttrådte præcisering, medfører en yderligere afgiftsmæssig forpligtelse for en afgiftspligtig person i en medlemsstat, navnlig når denne stats toldmyndighed i tidens løb har vedtaget afgørelser, der ikke har rejst tvivl om tarifieringen af denne vare under [under]position 8544 70 00, men der ligeledes foreligger gunstige BTO-afgørelser vedtaget af andre toldmyndigheder eller af andre EU-medlemsstaters retsinstanser om en sådan tarifiering?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (omarbejdning) (EUT 2013, L 269, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Specializat Mureș (Rumænien) den
21. marts 2023 — UG mod SC Raiffeisen Bank SA**

(Sag C-176/23)

(2023/C 278/21)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunal Specializat Mureș

Parter i hovedsagen

Appellant: UG

Indstævnt: SC Raiffeisen Bank SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, som er gennemført i national ret ved bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i Legea nr. 193/2000, republicată, privind clauzele abuzive în contractele încheiate între profesioniști și consumatori (lov nr. 193/2000, som bekendtgjort på ny, om urimelige kontraktvilkår i aftaler indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere), navnlig sammenholdt med 12. og 13. betragtning til dette direktiv, henset til artikel 80 og 81 i Ordonanța de urgență a Guvernului (OUG) nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori (regeringens hastedekret nr. 50/2010 om forbrugerkreditaftaler, herefter »hastedekret«), fortolkes således, at disse bestemmelser ikke udelukker, at de nationale retsinstanser også kan undersøge en mistanke om urimelige kontraktvilkår, der er fastsat i tillægsakter til låneaftaler indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere, inden sidstnævnte retsakt fik lovkraft, dvs. i henhold til artikel 95 i hastedekret nr. 50/2010, såfremt forbrugeren udtrykkeligt har accepteret disse, efter de regler, der er fastsat i artikel 40, stk. 1, i hastedekret nr. 50/2010 om forbrugerkreditaftaler, eller skal disse kontraktvilkår anses for at være stiltiende accepteret i henhold til loven i medfør af artikel 40, stk. 3, i hastedekret nr. 50/2010?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønsker den nationale retsinstans oplyst, om en national retspraksis, hvorefter den stiltiende accept af en tillægsakt affattet efter reglerne i artikel 40, stk. 1, og i henhold til artikel 95 i hastedekret nr. 50/2010 om forbrugerkreditaftaler automatisk indebærer, at [nævnte tillægsakt] anses for forhandlet, og at de kontraktvilkår, der er fastsat i dennes indhold, dermed er udelukket fra undersøgelsen af eventuelle mistanker, som denne retsinstans måtte nære om, at kontraktvilkårene er urimelige, også i strid [med den i første spørgsmål omhandlede mulighed], henset til de ovenfor anførte bestemmelser og de faktiske omstændigheder i den verserende sag?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Specializat Mureş (Rumænien) den 21. marts 2023 — ERB New Europe Funding II mod YI

(Sag C-178/23, ERB New Europe Funding II)

(2023/C 278/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Specializat Mureş

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ERB New Europe Funding II

Sagsøgt: YI

Præjudicielt spørgsmål

Indebærer anvendelsen af bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 (¹), i lyset af bl.a. 23. betragtning hertil og *effektivitetsprincippet*, at disse bestemmelser skal fortolkes således, at de ikke udelukker muligheden for, at en national ret vurderer, hvorvidt kontraktvilkår i en aftale, som en erhvervsdrivende har indgået med en forbruger, er urimelige, selv hvis et sådant anbringende i forvejen er blevet undersøgt af en anden national ret under en retssag i første instans anlagt af forbrugeren, der imidlertid ikke har deltaget i den tilhørende hovedforhandling og ikke hensigtsmæssigt er blevet bistået af eller repræsenteret ved en advokat, og dette anbringende er blevet forkastet ved en retsafgørelse, som forbrugeren ikke har appelleret — og som således har opnået retskraft (*res judicata*) i den nationale processuelle ordning — såfremt det på baggrund af de særlige omstændigheder i tvisten er sandsynligt og rimeligt kan antages, at forbrugeren inden for rammerne af den ovennævnte første retssag ikke har gjort brug af de tilgængelige retsmidler som følge af manglende viden eller begrænsede oplysninger?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Appel iværksat den 27. marts 2023 af Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. januar 2023 i sag T-703/21 — Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa mod EUIPO — Falubaz Polska (FALUBAZ)

(Sag C-199/23 P)

(2023/C 278/23)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. (ved advokat T. Grucelski)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 15. april 2023 besluttet, at appellen ikke admitteres, og at Zielonogórski Klub Żużlowy Sportowa S.A. bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 26. april 2023 — A. S.A. mod Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

(Sag C-266/23)

(2023/C 278/24)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Appellant: A. S.A.

Indstævnt: Dyrektorowi Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 17, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96 af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet⁽¹⁾ fortolkes således, at den faktiske udgift til køb af elektricitet kun omfatter købsprisen for selve elektriciteten, med udelukkelse af enhver form for ekstra afgifter, såsom distributionsafgifter, hvis betalingen af disse ekstra afgifter er nødvendig for at købe elektricitet i henhold til gældende national lovgivning?
- 2) Skal artikel 17, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96 fortolkes således, at denne bestemmelse udelukker, at en energiintensiv virksomhed kan fritages for betaling af punktafgift ved køb af elektricitet [(artikel 31d, stk. 1, i ustawa z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (lov om punktafgift af 6.12.2008) (Dz. U. z 2022, pos. 143)], når denne virksomhed allerede er fritaget for betaling af punktafgift i henhold til nationale regler (artikel 30, stk. 7a, i lov om punktafgift), såfremt virksomheden beviser, at den ikke benytter begge fritagelser samtidig i forhold til den samme energi, og under den forudsætning, at det samlede beløb for fritagelserne ikke overstiger det beløb, der er betalt i punktafgift for den samme periode?

⁽¹⁾ EUT 2003, L 283, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 2. maj 2023 — FB og JL mod Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen

(Sag C-283/23, Marhon ⁽¹⁾)

(2023/C 278/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Kassationsappellanter: FB og JL

Kassationsindstævnt: Procureur du Roi près du Tribunal de Première Instance d'Eupen

Præjudicielt spørgsmål

Finder artikel 1, artikel 2, stk. 3, og artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte ⁽¹⁾ anvendelse på retslige myndigheders og politimyndigheders benyttelse af ikke-automatiske vægte ved fastsættelsen af køretøjers masse med henblik på anvendelsen af en national lovgivning eller regulering, der er strafferetligt sanktioneret, og som, som f.eks. artikel 41, stk. 3, nr. 1, og artikel 43, stk. 3, nr. 1, i lov af 15. juli 2013 om vejgodstransport, om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF ⁽²⁾ og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgangen til markedet for international godskørsel ⁽³⁾ og artikel 21, stk. 1, nr. 5, og artikel 35, stk. 4, i kongelig anordning af 22. maj 2014 vedrørende vejgodstransport, forbyder ibrugtagning af køretøjer med en målt masse, som overstiger den tilladte totalmasse?

⁽¹⁾ Denne sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ EUT 2014, L 96, s. 107.

⁽³⁾ EUT 2009, L 300, s. 51.

⁽⁴⁾ EUT 2009, L 300, s. 72.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Gießen (Tyskland) den 26. maj 2023 — GM mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-333/23, Habonov ⁽¹⁾)

(2023/C 278/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Gießen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GM

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland, ved Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 19 TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) fortolkes således, at de eksisterende bestemmelser om aflønning af dommere i den forelæggende rets medlemsstat i Gesetz zur weiteren Anpassung der Besoldung und Versorgung im Jahr 2023 sowie im Jahr 2024 des Bundeslandes Hessen (delstaten Hessens lov om yderligere justering af aflønning og forsørgelse i 2023 og 2024) (tryksag fra Hessens landdag 20/9499) vil være i strid med dem, hvis delstaten Hessen ikke inden for en frist efter forkyndelsen af Domstolens afgørelse, som fastsættes af Domstolen, har indført en aflønning af dommere, som er i overensstemmelse med europæiske standarder?
- 2) Skal artikel 19 TEU og chartrets artikel 47, sammenholdt med artikel 2, 3 og 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, fortolkes således, at aflønningen af dommere i løngruppe R 6 i Bundesbesoldungsgesetz (forbundslov om løn til tjenestemænd) i den forelæggende rets medlemsstat, som er knyttet til alderen 35 år, er i strid med dem, med den konsekvens, at dommerne i den forelæggende rets medlemsstat, som i dag modtager en løn, der er lavere end løngruppe R 6 i forbundslov om løn til tjenestemænd, skal aflønnes med beløbet i løngruppe R 6 i forbundslov om løn til tjenestemænd, og de dommere i den forelæggende rets medlemsstat, som i henhold til retsstillingen i medlemsstaten har ansøgt om en passende løn i forhold til stillingen for tidligere regnskabsår henholdsvis har gjort indsigelse mod deres for lave løn, kan rejse krav om det konkrete differencebeløb i forhold til løngruppe R 6 i forbundslov om løn til tjenestemænd for de tidligere år, hvor de har været aktive?

⁽¹⁾ Den forelæggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

RET TEN

Rettens dom af 28. juni 2023 — IMG mod Kommissionen

(Sag T-752/20) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold – OLAF's undersøgelser – læk til pressen – økonomisk og ikke-økonomisk skade – årsagsforbindelse – ansvar for presselæk – tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder – juridiske udtalelsers fortrolighed)

(2023/C 278/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: International Management Group (IMG) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi og J.-Y. de Cara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, J.-F. Brakeland og S. Delaude, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF har sagsøgeren, nedlagt påstand om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Europa-Kommissionens og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF) ulovlige adfærd som følge af en af sidstnævnte udarbejdet rapport vedrørende sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Det af International Management Group (IMG) fremlagte dokument, der er vedlagt som bilag A.21 til stævningen, fjernes fra sagens akter.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) IMG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Rettens dom af 21. juni 2023 — Região Autónoma da Madeira mod Kommissionen

(Sag T-131/21) ⁽¹⁾

[Statsstøtte – støtteordning gennemført af Portugal – Madeira-frizonen – afgørelse, hvorved det fastslås, at ordningen er uforenelig med afgørelse C(2007) 3037 endelig og C(2013) 4043 final, hvorved denne ordning erklæres uforenelig med det indre marked, og der pålægges tilbagesøgning af den støtte, der er udbetalt i henhold hertil – annullationssøgsmål – søgsmålskompetence – antagelse til realitetsbehandling – begrebet »statsstøtte« – eksisterende støtte som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. ii), i forordning (EU) 2015/1589 – tilbagesøgning – berettiget forventning – retssikkerhed – princippet om god forvaltningsskik – absolut umulighed for gennemførelsen – forældelse – artikel 17 i forordning 2015/1589]

(2023/C 278/28)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Região Autónoma da Madeira (ved advokaterne M. Gorjão-Henriques og A. Saavedra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Barcew og P. Caro de Sousa, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af artikel 1 og artikel 4-6 i Europa-Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) [Madeira-frizonen] — ordning III (EUT 2022, L 217, s. 49).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Região Autónoma da Madeira betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 31.5.2021.

Rettens dom af 28. juni 2023 — Polynt mod ECHA

(Sag T-207/21) ⁽¹⁾

(REACH – vurdering af stoffer – hexahydro-4-methylphthalisyreanhydrid – ECHA's afgørelse, som pålægger udførelse af et eller flere yderligere forsøg – artikel 40 i forordning (EF) nr. 1907/2006 – klage indgivet til Klageudvalget – retlig fejl)

(2023/C 278/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italien) (ved advokaterne C. Mereu, P. Sellar og I. Zonca)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved N. Herbatschek, T. Basmatzi og M. Goodacre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse A-015-2019 truffet af Klageudvalget ved Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) den 9. februar 2021 om afslag på sagsøgerens klage over den afgørelse vedrørende et forslag om forsøg, der er indeholdt i sagsøgerens registreringsdossier for stoffet hexahydro-4-methylphthalisyreanhydrid.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Polynt SpA betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Rettens dom af 28. juni 2023 — Dana Astra mod Rådet

(Sag T-239/21) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listerne over berørte personer, enheder og organer – urigtigt skøn)

(2023/C 278/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dana Astra IOOO (Minsk, Belarus) (ved M. Lester, BL, og advokaterne P. Sellar og J. Beck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Van Overmeire et T. Haas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/353 af 25. februar 2021 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2021, L 68, s. 189) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/339 af 25. februar 2021 om gennemførelse af artikel 8a i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2021, L 68, s. 29)
- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/307 af 24. februar 2022 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Hviderusland (EUT 2022, L 46, s. 97) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/300 af 24. februar 2022 om gennemførelse af artikel 8a i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus (EUT 2022, L 46, s. 3)

for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for den Europæiske Union frifindes.
- 2) Dana Astra IOOO bærer sine egne sagsomkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet.

(¹) EUT C 242 af 21.6.2021.

Domstolens dom af 21. juni 2023 — Guangdong Haomei New Materials og Guangdong King Metal Light Alloy Technology mod Kommissionen

(Sag T-326/21) (¹)

(»Dumping – import af ekstruderet aluminium med oprindelse i Kina – gennemførelsesforordning (EU) 2021/546 – indførelse af en endelig antidumpingtold – artikel 1, stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 – definition af den pågældende vare – fastsættelse af den normale værdi – artikel 2, stk. 6a, i forordning nr. 2016/1036 – rapport, hvori det konstateres, at der foreligger væsentlige forbrejninger i eksportlandet – bevisbyrde – anvendelse af et repræsentativt land – artikel 3, stk. 1, 2, 3, 5 og 6, i forordning 2016/1036 – skade – økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation – ret til forsvar – princippet om god forvaltningsskik«)

(2023/C 278/31)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd (Qingyuan, Kina) og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd (Yuan Tan Town, Kina) (ved advokaterne M. Maresca, C. Malinconico, D. Guardamagna, M. Guardamagna, D. Maresca, A. Cerruti, A. Malinconico og G. Falla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Luengo, P. Němečková og A. Spina, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: Airoldi Metalli SpA (Molteno (Italien)) (ved advokaterne M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta og V. Villante)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Neergaard, M. Peternel og L. Stefani, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål har sagsøgerne, dels, på grundlag af artikel 263 TEUF, nedlagt principal påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/546 af 29. marts 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af ekstruderet aluminium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2021, L 109, s. 1, herefter »den anfægtede forordning«), for så vidt som den vedrører disse selskaber, og subsidiær påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21, herefter »grundforordningen«), dels, på grundlag af artikel 268 TEUF, nedlagt påstand om erstatning for den skade, som selskaberne angiveligt har lidt ved anvendelsen af den anfægtede forordning og grundforordningen.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Guangdong Haomei New Materials Co. Ltd og Guangdong King Metal Light Alloy Technology Co. Ltd bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Airoidi Metalli SpA bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 26.7.2021.

Rettens kendelse af 19. juni 2023 — PS mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag T-327/22) ⁽¹⁾

(Personalesag – kontraktansatte – ændring af tjenestestedet – tillægskontrakt til ansættelseskontrakten – rent bekræftende retsakt – afvisning)

(2023/C 278/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PS (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (ved A. Ireland og S. Falek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet, der er støttet på artikel 270 TEUF, nedlagt påstand om annullation af tillægskontrakten til hans ansættelseskontrakt underskrevet den 23. juli 2021 og, for så vidt som det er nødvendigt, af afgørelsen truffet af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) den 22. februar 2022 om afslag på hans klage af 20. oktober 2021.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) PS betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 284 af 25.7.2022.

Rettens kendelse af 21. juni 2023 — Repasi mod Kommissionen(Sag T-628/22) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – miljø – delegeret forordning (EU) 2022/1214 – taksonomi – økonomiske aktiviteter i tilknytning til fossilgas og atomenergi – omfattet af bæredygtige økonomiske aktiviteter – parlamentsmedlem – ikke umiddelbart berørt – afvisning)

(2023/C 278/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: René Repasi (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne H.-G. Kamann og D. Fouquet samt professorerne F. Kainer og M. Nettesheim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher, A. Nijenhuis og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøger nedlagt påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter (EUT 2022, L 188, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Den Franske Republiks anmodning om intervention.
- 3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 23.1.2023.

Rettens kendelse af 20. juni 2023 — NO mod Kommissionen(Sag T-771/22) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – statsstøtte – det irske retsvæsen – betaling af salær til en klients tidligere solicitor af klientens nye solicitor – afvisning af en klage – afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte – statsmidler – delvist åbenbart afvisningsgrundlag – søgsmålet delvist åbenbart ugrundet)

(2023/C 278/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: NO (ved solicitor E. Smartt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Barcew og L. Nicolae, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 27. september 2022 om afvisning af sagsøgerens klage af 12. september 2022.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, idet søgsmålet delvist skal afvises, delvist er åbenbart ugrundet.
- 2) NO betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 104 af 20.3.2023.

Sag anlagt den 24. maj 2023 — Sber mod Afviklingsinstansen**(Sag T-291/23)**

(2023/C 278/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sber Vermögensverwaltungs AG (Wien, Østrig) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- For det første annullation af Afviklingsinstansens afgørelse af 19. august 2022 med hensyn til sagsøgerens begæring om aktindsigt.
- For det andet annullation af afgørelse af 8. marts 2023 fra Afviklingsinstansens klagenævn i sag 6/2022, i det omfang denne afgørelse indeholder bebyrdende forhold for sagsøgeren.
- For det tredje annullation af afslaget i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (¹), 15 arbejdsdage efter klagenævnets afgørelse.
- Afviklingsinstansen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Afviklingsinstansens afgørelse af 19. august 2022 med hensyn til sagsøgerens begæring om aktindsigt (herefter »den oprindelige afgørelse«) er ulovlig.
 - Ulovligheden af den oprindelige afgørelse er blevet fastslået ved klagenævnets afgørelse på bindende vis for Afviklingsinstansen. Den er også ulovlig af de nedenfor anførte grunde.
2. Andet anbringende om, at klagenævnets afgørelse er ulovlig af følgende grunde.
 - Klagenævnet overskrider dets kompetence og tilsidesætter artikel 85, stk. 8, i forordning (EU) nr. 806/2014 (²), fordi det foregiver at kunne opretholde dele af Afviklingsinstansens oprindelige afgørelse på bindende og endelig vis, på trods af dets afgørelse om at tilbagesende sagen til Afviklingsinstansen.
 - Klagenævnet gav med urette afslag på begæringen om aktindsigt og videregivelse af dokumenter gennem en processuel afgørelse, på grund af dets fejlagtige antagelse om, at sådanne skridt ville omgå reglerne om aktindsigt.

- Afviklingsinstansens klagenævn begår en fejl ved ikke kategorisk at udelukke enhver anvendelse af artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
- Afviklingsinstansens klagenævn begår en fejl ved ikke kategorisk at udelukke enhver anvendelse af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
- Afviklingsinstansens klagenævn fortolker artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1049/2001 upræcist og for vidtgående.

3. Tredje anbringende om, at det implicitte afslag er ulovligt.

- Afviklingsinstansen har ikke overholdt sin forpligtelse til at træffe afgørelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Dette udgør et afslag i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Afslaget er ulovligt på grund af den bindende karakter af afgørelsen fra Afviklingsinstansens klagenævn. Det er endvidere ulovligt, da det ikke indeholder nogen begrundelse.

Sagsøgeren har også fremsat ulovlighedsindsigelser med hensyn til artikel 20 og artikel 21, stk. 4, i klagenævnets forretningsorden samt artikel 85, stk. 8, og artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, som fortolket af Afviklingsinstansen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 15 juni 2023 — D'Agostino mod ECB

(Sag T-326/23)

(2023/C 278/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Aldo D'Agostino (Napoli, Italien) (ved advokat M. De Siena)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Europæiske Centralbank (ECB) ved formanden Christine Lagarde er ifaldet et ansvar uden for kontraktforhold af følgende årsager:
 - a) ECB har forvoldt et værditab for de af Aldo D'Agostino ejede værdipapirer benævnt SI FTSE.COPERP, som dokumenteret og beskrevet i stævningen, hvorved der er opstået et tab svarende til mindst 626 134,29 EUR, dvs. et tab svarende til 90,84 % af den samlede værdi af det investerede beløb, som var på 689 259,96 EUR, for så vidt som Christine Lagarde i sin egenskab af formand for ECB den 12. marts 2020, ved at udtale den berømte sætning, at »det ikke er ECB's opgave at begrænse spændet«, forårsagede et betydeligt fald i værdipapirernes værdi på alle verdens børser og på 16,92 % på børsen i Milano (Italien), som svarer til en procentsats, der ikke tidligere er set i denne institutions historie, idet hun med denne sætning ved en pressekonference meddelte hele verden, at ECB ikke længere understøttede værdien af værdipapirer udstedt af kriseramte lande, og herved meddelte et fuldstændigt retningskifte af den monetære politik, som ECB havde vedtaget under den tidligere formand, hvis mandat udløb i november 2019.
 - b) ECB har ved denne adfærd og således ved at udbrede ukorrekt information, som udløste ovennævnte voldsomme fald i kursindekset på børsen i Milano, forvoldt en reduktion af sagsøgerens formue.

- c) ECB har forvoldt et økonomisk tab på 626 134,29 EUR i form af faktiske tab og på 813 464,61 EUR i form af tabt fortjeneste.
- d) ECB har således forvoldt sagsøgeren et samlet formuetab på 1 439 598,90.
- e) ECB har forvoldt ikke-økonomisk skade i form af psykisk lidelse hos sagsøgeren og hans familie, samt skade på ære, omdømme og personlig og professionel identitet, der kan opgøres til 500 000,00 EUR.
- f) ECB har forvoldt fortabte muligheder.

Følgelig:

- ECB, ved dennes nuværende formand, tilpligtes at betale sagsøgeren, Aldo D'Agostino, erstatning for det økonomiske tab, svarende til det faktisk lidte tab og den tabte fortjeneste, for de ovenfor nævnte ikke-økonomiske skader og skaderne som følge af fortabte muligheder, som fastsættes på grundlag af de kriterier, der er angivet i de relevante kapitler og afsnit i denne stævning, ved betalingen af følgende beløb til sagsøgeren:
 - 1 439 598,90 EUR for økonomisk tab
 - 500 000,00 EUR for ikke-økonomisk skade og dermed et samlet på 1 939 598,90 EUR og betaling af et yderligere beløb, som Retten måtte fastsætte ud fra et billighedsprincip som erstatning for de fortabte muligheder, og
 - morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker.
 - Subsidiært tilpligtes ECB, ved dennes nuværende formand, at betale sagsøgeren, Aldo D'Agostino, erstatning for de ovennævnte tabskategorier med andre beløb end ovenfor, som under rimelighedshensyn fastsættes under sagens behandling, herunder ved anvendelse af en af Retten besluttet sagkyndig erklæring som omhandlet i artikel 70 i procesreglementet for Den Europæiske Unions Ret.
- Morarenter, der beregnes fra den 12. marts 2020, da den skadevoldende handling indtraf, til faktisk betaling sker.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrører ECB's ansvar i henhold til artikel 340, stk. 3, TEUF og artikel 2043 i Codice civile (den italienske civile lovbog) for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, og angiver opgørelsen af beløbene for de lidte tab.
2. Det andet anbringende vedrører beskrivelsen af den økonomiske og ikke-økonomiske skade samt den fortabte fortjeneste og forklarer, hvilke principper der er anvendt til opgørelsen af beløbene for disse tab.
3. Det tredje anbringende vedrører principperne fastlagt i praksis fra Unionens retsinstanser, navnlig dom af 28. oktober 2021, Vialto Consulting mod Kommissionen, C-650/19 P, af 9. februar 2022, QI m.fl. mod Kommissionen og ECB, T-868/16, og af 21. januar 2014, Klein mod Kommissionen, T-309/10.

De betingelser, der skal være opfyldt, for at en EU-institution kan ifalde ansvar uden for kontrakt i forhold til en unionsborger, beskrives, og på grundlag af den undersøgelse heraf, som ligeledes er foretaget af den tekniske ekspert i dennes autoriserede rapport, som er vedhæftet stævningen, gøres det gældende, at disse betingelser er opfyldt ved en sammenligning af de EU-retlige bestemmelser, der regulerer ECB og dennes organer og opgaver.

ECB har tilsidesat bestemmelser i den primære og afledte EU-ret, og ECB's formand har gjort sig skyldig i magtmisbrug.

Det gøres gældende, at ECB, ved formanden, den 12. marts 2020 har tilsidesat artikel 127 TEUF i kapitel 2 med overskriften »Den monetære politik«, artikel 3, 10, 11, 12, 13 og 38 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank samt artikel 17, punkt 17.2 og 17.3, i den forretningsorden, der blev vedtaget ved ECB's afgørelse af 19. februar 2004 ⁽¹⁾.

4. Med det fjerde anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens lidte formuetab (faktisk lidte tab og tabt fortjeneste).
5. Med det femte anbringende opgøres, begrundes og dokumenteres sagsøgerens tab som følge af psykisk lidelse og skade på omdømme og personlig og professionel identitet.
6. Det sjette anbringende indeholder en redegørelse, begrundelse og dokumentation for det tab, der skyldes fortabte muligheder, på grundlag af formodninger og sandsynlighedsberegning, hvilket tab sagsøgeren ønsker erstattet med et beløb, der fastsættes på baggrund af rimelighedshensyn.
7. Det syvende anbringende vedrører de principper, der kan udledes af praksis fra Unionens retsinstanser på området for ikke-økonomisk skade forvoldt af EU-institutionerne over for unionsborgerne, navnlig i dom af 12. september 2007, sag T-250/04, Combescot mod Kommissionen.

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse 2004/257/EF af 19.2.2004 om vedtagelse af forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank (ECB/2004/2) (EUT 2004, L 80, s. 33), som ændret ved Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2014/1 af 22.1.2014 (EUT 2014, L 95, s. 56).

Sag anlagt den 16. juni 2023 — Aquind mod ACER

(Sag T-342/23)

(2023/C 278/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aquind Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Goldberg og advokaterne E. White og J. Bille)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER)

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at (i) visse af ACER's handlinger var retsstridige, og at disse handlinger har påført sagsøgeren tab, som ACER er forpligtet til at erstatte; eller (ii) subsidiært, at ACER's afgørelse har påført sagsøgeren tab, som ACER er forpligtet til at erstatte.

ACER tilpligtes som følge heraf at erstatte sagsøgeren det tab, som AQUIND Interconnector har lidt som følge af ACER's retsstridige adfærd, som omfatter følgende:

- spildte udgifter afholdt siden den retsstridige adfærd begyndte
- tab af et tilskud fra Connecting Europe Facility
- udgifter til igangværende reguleringssamarbejde
- tabt fortjeneste som følge af forsinkelser.
- det pålægges parterne at søge at nå til enighed om den nøjagtige tabsstørrelse inden for tre måneder eller at vende tilbage til Retten med deres respektive skøn, således at denne kan fastlægge størrelsen af den erstatning, som ACER skal betale.
- ACER tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at afslaget på at indrømme AQUIND Interconnector en undtagelse i ACER's afgørelse (afgørelse nr. 05/2018 af 19.6.2018) var retsstridigt. Sagsøgeren gør gældende, at retsstridigheden er godtgjort ved det fjerde annullationsanbringende i Rettens dom i sag T-735/18 ⁽¹⁾ som stadfæstet ved Domstolens dom i sag C-46/21 P. ⁽²⁾ ACER overskred bevidst sin skønsmagt ved at indføre en yderligere betingelse for at indrømme en undtagelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009. ⁽³⁾ ACER's adfærd tilsidesatte endvidere princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og ligebehandlingsprincippet.
2. Andet anbringende om, at ACER's klagenævns afgørelse (afgørelse A-001-2018 af 17.10.2018) om at stadfæste ACER's afgørelse var uretmæssig.
3. Tredje anbringende om, at ACER's manglende fornyede prøvelse af ACER's afgørelse, efter at AQUIND Interconnector ved en tilsidesættelse af princippet om [ret til] god forvaltning, som er sikret ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, havde mistet sin status som et projekt af fælles interesse, var uretmæssig.
4. Fjerde anbringende om, at ACER i strid med artikel 266 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943 ⁽⁴⁾ undlod straks at efterkomme Rettens dom i sag T-735/18.
5. Femte anbringende om, at den tilsigtede og uberettigede forsinkelse ved genoptagelsen af sagen efter Rettens dom var retsstridig.

Sagsøgeren gør gældende, at denne retsstridige adfærd har medført, at sagsøgeren har lidt et sikkert, specifikt og kvantificerbart tab.

⁽¹⁾ Dom af 18.11.2020, Aquind mod ACER (T-735/18, EU:T:2020:542).

⁽²⁾ Dom af 9.3.2023, ACER mod Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT 2009, L 211, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/943 af 5.6.2019 om det indre marked for elektricitet (EUT 2019, L 158, s. 54).

Sag anlagt den 23. juni 2023 — Katjes Fassin mod EUIPO (Beyond Chocolate)

(Sag T-343/23)

(2023/C 278/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (Emmerich am Rhein, Tyskland) (ved advokaterne A. Renck og C. Stöber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Beyond Chocolate— registreringsansøgning nr. 18 578 274

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. april 2023 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2352/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 22. juni 2023 — Finastra International mod EUIPO — Fenestrae (FINASTRA)**(Sag T-346/23)**

(2023/C 278/39)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Finastra International Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fenestrae BV (Haag, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Finastra International Ltd

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af EU-ordmærket FINASTRA — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 405 804

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. april 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1296/2022-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO (og i givet fald intervenienten) tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med annullationssøgsmålet for Retten og sagen for appelkammeret.

Anbringende

- Fejlagtig fortolkning af de specificerede varer og tjenesteydelser.
 - Fejlagtig identificering af den relevante kundekreds.
 - Manglende anvendelse af reglen om begrebsmæssig neutralisering [(«rule of conceptual counteraction»)] med hensyn til en specialiseret kundekreds.
-

Sag anlagt den 26. juni 2023 — EvivaMed Distribution mod EUIPO — Galenica (VIVORA)**(Sag T-347/23)**

(2023/C 278/40)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* EvivaMed Distribution GmbH (Wenzenbach, Tyskland) (ved advokat K. Landes)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Galenica AG (Bern, Schweiz)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* EvivaMed Distribution GmbH*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket VIVORA — registreringsansøgning nr. 18 255 604*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 26. april 2023 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1556/2022-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og ændres i givet fald, for så vidt som deri gives medhold i klagen og indsigelsen, og ansøgningen om EU-varemærket VIVORA afslås for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 41, 42 og 44.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Rettens kendelse af 20. juni 2023 — Marico mod EUIPO — Regal Impex (SAFFOLA)**(Sag T-611/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 278/41)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 21.11.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA